

Lukman

(Objavljena prije Hidžre)

Datum objave, naziv i sadržaj

Prema zajedničkom odobravanju za ovu *suru* se smatra da je bila objavljena u Meki, prema sredini mekanskog perioda, ili, kako neki kažu, u šestoj ili sedmoj godini poslanstva. Prethodna *sura*, Ar-Rum, završila se porukom da Kur'an potpuno objašnjava sva ona učenja koja se bave duhovnim razvojem i napretkom čovjeka. Ali nevjernici nemaju oči da vide istinu, njihova su srca zapečaćena. Oni vide znak za znakom a ipak nastavljaju govoriti da je Časni Poslanik s.a.v.s. lažov i krivotvoritelj. Ova *sura* započinje svečanom potvrdom da Časni Poslanik s.a.v.s. nije krivotvoritelj ili lažov i da je ova Knjiga, Kur'an, njemu bila objavljena od Mudrog i Sveznajućeg Boga. Ona je puna mudrosti i iskrenog tragača za istinom vodi Pravom putu. Dalje je u prethodnoj *suri* spomenuto da će put islama nastaviti da napreduje i pobjeđuje i nevjernici će se suočiti sa porazom, sramotom i poniženjem. U ovoj *suri* donekle su osvjetljeni oni plemeniti moralni principi, kojima narodi i pojedinci, držeći ih se, mogu postići uspjeh i blagostanje i mogu se uzdići do visokog položaja.

O sadržaju

U ovoj *suri* rečeno je da Bog ima nekoliko moći. Vi ih ne možete vidjeti svojim očima kao što ne možete vidjeti silu gravitacije. Kako onda možete vidjeti Stvaraoca ove sile?

Hazreti Lukman a.s. savjetovao je svog sina o raznim bitnim stvarima: da nikoga ne pridružuje Bogu i da će, ako neko ima samo trun širka, Bog to saznati; savjetuje ga o namazu i ono o čemu ga je hazreti Lukman više puta savjetovao bila je zahvalnost. Ovo je bio glavni predmet u ovoj *suri*. I nema kraja Božijoj blagodati i sve vrste moći na Zemlji i na nebesima koje su skrivene ili vidljive jesu za služenje ljudima i čak galaksije koje su vrlo daleko u svemiru također imaju jednu vrstu djelovanja na tajne moći ljudi. Ali, pored ovoga, među ljudima ima takvih koji uopće nemaju znanja o svemiru i zbog svog neznanja oni pričaju protiv Boga. Kod njih nema uputstva i oni ne posjeduju knjige u kojima bi bila ova učenja mnogoboštva. U svemiru je bez granica raširen dokaz Božije mudrosti i moći, koje čovjek ne može shvatiti. Kad bi sva mora bila tinta, a sva drveća pera, tinta bi se osušila i pera bi se istrošila, a objašnjenja tajni Božije moći ne bi bila iscrpljena.

Ajet 29 otkriva tajne stvaranja čovjeka. Bog je tražio od ljudi da razmisle o obliku zametka u utrobi majke, kroz koje stepene ono prolazi tokom stvaranja, i oni će moći razumjeti tajne svog prvog stvaranja. Zato naučnici kažu da od početka do kraja trudnoće oblici koji se mijenjaju govore o životu, kako je započeo i razvijao se kroz cijeli proces.

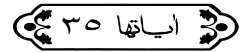
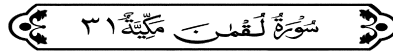
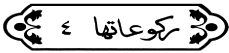
Na kraju *sure* je najava o Sahatu kad će čovjek opet biti izveden, da je znanje o tome kad i kako samo kod Boga. Pored toga je rečeno da ima još stvari i da je znanje o njima samo kod Boga. Na primjer, kad i kako će padati kiša, šta je u utrobama majki, šta će čovjek zaraditi za sutra i na kojem će mjestu umrijeti.

Ovdje mi želimo objasniti da u današnje doba kad nauka mnogo napreduje i uz pomoć nekih instrumenata naučnici mogu znati šta je u utrobi majke, da li je dijete zdravo ili bolesno, je li muško ili žensko, ali ne mogu reći sa sigurnošću da li je to dijete invalid ili nije zato što su se njihova predskazanja više puta pokazala pogrešnim; nekad kažu da će dijete biti muško, a rodi se žensko, i obratno, ili kažu da će biti invalid, a dijete bude zdravo.

Tema

Ova *sura* na samom početku upućuje na nužan uvjet uspjeha - ispravno vjerovanje i ispravan postupak, i nastavlja da govori o nekim univerzalnim moralnim principima iz usta nearapskog mudraca Lukmana, da je osnovni princip to da je Bog jedan i da svi drugi plemeniti ideali teku iz ovog vjerovanja. Princip, drugi po važnosti naspram Božijeg jedinstva, tiče se čovjekovih obaveza prema čovjeku, od kojih su najneophodnije njegove obaveze prema roditeljima. Između ove dvije osnovne naredbe muslimani su učeni da sve svoje odanosti podrede Bogu i da ne dozvole nijednoj drugoj odanosti, čak ni lojalnosti roditeljima, da proturječi ili bude u sukobu s njegovom odanošću njegovom Stvaraocu. Ali ni pod kakvim okolnostima on ne treba da prestane biti uljudan i brižljiv prema njima i da ih poštuje. Zatim je rečeno da čovjekova dužnost prema Bogu uzima praktičan oblik u obavljanju namaza i njegovim obavezama prema ljudima u činjenju dobra i uzdržavanju od zla. *Sura* kaže da kad istinski vjernik započinje neki plemeniti i naporan zadatak ili propovijedanje istine i pozivanje ljudi da žive ispravno, teškoće i smetnje prepriječte njegov put i on treba da podnosi suprotstavljanje, vrijeđanje i proganjanje. Njemu je rečeno da sa strpljenjem i odvažnošću podnese sve ovo suprotstavljanje i proganjanje. Kad se on ne obeshrabri ili ne zastraši suprotstavljanjem i proganjanjem s kojima se mora suočiti u ispunjavanju svog velikog i plemenitog zadatka, uspjeh dolazi na njegov put i velike grupe ljudi daju mu svoju odanost. U vrijeme javnog odobravanja i pristanka on ne treba da gubi svoju mentalnu trezvenost i treba posebno da bude oprezan protiv samoljublja i oholosti. *Sura* se onda poziva na zakon prirode indirektno kazujući da ovi zakoni rade u prilog islama. Ona se završava porukom upozorenja nevjernicima da se približava dan njihovog obračuna, kad će se njihovo bogatstvo i uticaj, moć i ugled dokazati beskorisnim. Čak će i njihova djeca prihvatiti islam i trošiti svoje bogatstvo da unapređuju Njegov put.

(Objavljena prije Hidžre, sadrži 35 ajeta sa Bismillah)



1. U ime Allaha, Milostivog, Darovaoca bez traženja, Samilosnog.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Elif Lam Mim. Anellahu alemu – Ja sam Allah, Sveznajući.

الْمَع ②

3. Ovo su ajeti Knjige mudrosti,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

4. uputa i milost za dobročinitelje,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ④

5. za one koji obavljaju namaz i daju zekat i koji čvrsto vjeruju u ahiret.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

6. To su oni koji slijede uputu od Gospodara svoga, i to su oni koji će uspjeti.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

7. A među ljudima su oni koji kupuju besmislene priče, bez znanja, da zavode od Allahovog puta, i predmetom ismijavanja ga naprave. To su oni za koje je ponižavajuća kazna (određena).

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑦
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ⑧ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑨

8. A kad mu se Naši ajeti uče, on se oholo okreće od toga, kao da ih nije čuo, kao da je bio teret (koji uzrokuje gluhoću) za oba njegova uha. Pa ga obraduje bolnom kaznom.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلى مُّسْتَكْبِرًا ⑩
كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑪
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑫

9. Zaista će oni koji vjeruju i čine dobra djela imati bašče blagodatni,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ⑬

10. u njima će vječno boraviti. (Ovo) je Allahovo istinsko obećanje; i On je moćan (i) mudar.

خُلِدِينَ فِيهَا ۗ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

11. On je stvorio nebesa bez vidljivih stupova, i On je po Zemlji stavio čvrste planine da vas one hrane, i On je u njoj stvorio sve vrste životinja koje hodaju; i Mi smo s neba vodu spustili, i učinili da u njoj (zemlji) rastu parovi svake plemenske vrste.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۗ وَالْأَرْضَ فِي
الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا
مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۗ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

12. Ovo je Allahovo stvaranje. Zato mi pokažite šta su drugi mimo Njega stvorili. Ali, grješnici su u očitoj zabludi.

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ
بَدَعُوا مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

13. A Mi smo Lukmanu dali mudrost, (govoreći): “Budi zahvalan Allahu !”, a ko god je zahvalan, zahvalan je samo za svoje dobro. A ko god je nezahvalan, pa sigurno je Allah posve neovisan, hvale vrijedan.

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۗ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾

14. I kad Lukman reče svome sinu savjetujući ga: “Dragi moj sine! Ne pridružuj Allahu (nikoga). Zaista je širk velika nepravda.”

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ
لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

15. A čovjeka smo Mi posebno savjetovali naspram roditelja njegovih – njegova majka ga je nosila iz slabosti u slabost, i njegovo odbijanje (od dojenja) trajalo je dvije godine: budi zahvalan Meni i roditeljima svojim. Meni je povratak.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَّ عَلَىٰ وَهْنٍ ۖ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ
اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ۗ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾

16. A ako se oni prepiru s tobom o tome da Meni pridružuješ nekoga o kome ti nemaš znanja, ne pokoravaj im se, ali se na ovom svijetu druži s njima uljudno; i slijedi put onog koji se priklanja Meni. Onda će Meni biti vaš povratak i Ja ću vas obavijestiti o onom što ste radili.

وَأَنْ جَاهِدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِنَّي مَرَجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. “O, dragi moj sine! Zaista, ako bude ravno zrnu gorušice, i makar to bilo (*skriveno*) u nekoj stijeni, ili na nebesima, ili u zemlji, Allah će to sigurno iznijeti; uistinu je Allah poznavalac svih tančina, obavijestjen.

يٰٓأَيُّهَا إِنَّا لَأَنزَلْنَاكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا فِي سَمَوَاتٍ مِّثْلِ هَٰذِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Dragi moj sine! Obavljaj namaz, i naređuj dobro, i zabranjuj zlo, i podnosi strpljivo šta god te zadesi (*od nevolje*). Doista je ovo među važnim stvarima.

يٰٓأَيُّهَا أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾

19. I ne okreći svoj obraz od ljudi naduto, niti hodaj Zemljom ponosito; sigurno Allah ne voli nadute hvalisavce.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ۖ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

20. I u svom hodu umjeren budi, i spusti svoj glas; uistinu, najružniji glas je glas magarca.”

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَاخْفِضْ مِنْ صَوْتِكَ ۗ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

21. Zar vi ne vidite da vam je Allah potčinio što god je na nebesima i što god je na Zemlji, i upotpunio je Svoje blagodati prema vama, i vidljive i skrivene? A među ljudima ima nekih koji raspravljaju o Allahu, bez znanja ili upute ili prosvjetljujuće Knjige.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ
ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ
فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُنِيرٍ ﴿٢١﴾

22. A kad im se rekne: “Slijedite ono što je Allah objavio,” oni kažu: “Ne, mi ćemo slijediti ono na čemu smo našli očeve naše.” Šta! Zar (će to raditi) ako ih šejtan poziva na kaznu vatre užarene?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوْ لَوْ كَانَ
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

23. A onaj ko svu svoju pažnju preda Allahu, i bude dobročinitelj, on se sigurno uhvatio čvrste drške. A na kraju se sve stvari (vraćaju) Allahu.

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

24. A onaj ko ne vjeruje, neka te ne žalosti njegovo nevjerovanje. Nama je njihov povratak i Mi ćemo im reći šta su radili; sigurno Allah dobro zna šta je u grudima.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

25. Mi ćemo im dati privremenu korist; onda ćemo ih natjerati do kazne žestoke.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

26. A ako ih upitaš: “Ko je stvorio nebesa i Zemlju?” Oni će sigurno odgovoriti: “Allah.” Ti reci: “Sva hvala pripada Allahu.” Ali većina njih ne zna.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allahu pripada što god je na nebesima i na Zemlji. Uistinu, Allah je posve neovisan, hvale vrijedan.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

28. A da su sva drveća na Zemlji olovke, a da je more (*tinta*), (*i*) da ga zatim sedam drugih mora pomogne, ni onda Allahove riječi ne bi bile završene. Sigurno je Allah moćan (*i*) mudar.

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ
وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا
نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Vaše stvaranje i vaše oživljavanje isto su kao stvaranje i oživljavanje jednog bića. Uistinu, Allah sve čuje (*i*) duboko vidi.

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ
وَاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Zar ti ne vidiš da Allah čini da noć prelazi u dan, i da dan prelazi u noć, i On je potčinio Sunce i Mjesec; svako se kreće do svog određenog roka, i (*pamtite*) Allah je uvijek obaviješten o onom što vi radite.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَ يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ
وَ الْقَمَرَ ۗ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ أَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. Zaista je Allah Taj koji je Istina, a šta god oni pozivaju mimo Njega, neistina je, i zato što je jedino Allah uzvišen, (*i*) velik.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ أَبَاطِلٌ ۗ وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

32. Zar ti ne vidiš da lađe plove morem sa Allahovom blagodat, da vam On pokaže nešto od Svojih znakova? U tome su, zaista, znakovi za svakoga ko je strpljiv (*i*) zahvalan.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ
اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

33. A kad ih talasi kao sjenka prekriju, oni pozivaju Allaha, iskreno vjerujući u Njega; a kad ih On dovede kopnu, među njima ima onih koji se drže srednjeg puta. A niko ne poriče Naše znakove osim onoga ko je veliki prevarant (*i*) nezahvalan.¹

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى
الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

34. O ljudi, budite u strahu od Gospodara svoga i bojte se tog dana kad otac neće biti ni od kakve koristi svome sinu, niti će sin uopće biti od bilo kakve koristi svome ocu. Zaista je Allahovo obećanje istinito. Zato, neka vas ovozemaljski život ne obmane, i neka vas (*šejtan*) zavodnik ne zavede o Allahu.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاخْشَوْا يَوْمًا
لَّا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ
جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَلَا تُغْرِبْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّبَكُمُ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

35. Uistinu, Allah je Taj kod koga je znanje o Kijametu. I On spušta kišu, i On zna šta je u maternicama. A nijedna duša ne zna šta će sutra zaraditi, i nijedna duša ne zna u kojoj će zemlji umrijeti. Zaista, Allah ima vječno znanje (*i*) uvijek je obaviješten.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ
أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

¹ U ovom ajetu je opisana važna činjenica ljudske psihologije da usred morske oluje čak i ateisti ili idolopoklonici zovu Boga u pomoć. Kad im Bog dadne sigurnost, oni se opet vrte svom prethodnom stanju. Ovdje su, također, spomenuti ljudi 'muktesidun,' uhvaćeni u oluji, što znači ljudi koji slijede srednji put, da su oni izuzeti. Oni ne zaborave Boga ni kad stignu do suhe zemlje.